

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Bpest egy napi élelme*

Forrás: *A Nap*

Bp.

(Hely)

1915 IX/26

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1915"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs

Budapest egynapi élelme

Ebben a borzasztó drágaságban, amikor éléskamráinkban alig egy-két napra való elemózsia van, szinte fantasztikus, ha egy halomban magunk előtt látjuk mindazt, amit a főváros egy nap alatt elfogyaszt. Ilyen látványban volt ma része *A Nap* munkatársának, amikor megnézte a fővárosi élelmiszerüzemének Soroksári-uti hatalmas magazinjait, ahol rengeteg mennyiségű élelmiszer van összegyűjtve.

Az ember azt hinné, amikor a hatalmas telepeken tizenötezer pár csirkét, tyúkot, több ezer birkát lát, ezer és ezer métermázsza kincset érő hordó disznósirt, vagy tizenötezer métermázsza rizst, ugyanennyi cukrot s minden más jót felraktározva lát: mindez elég lenne az egész hadsereg ellátására. Pedig a látszat csal. Mi ez nyolcszáz-ezer gyomornak? Az egész magazin — úgy, ahogy van, alig több, mint Budapest egy napi élelmiszerüzemének. Megnéztük sorba a raktárakat, a telepeket, a baromfihizlalót, szóval ezt az egész kincsesországot és sehogy sem tudtuk megérteni, hogy amikor itt annyi élelmiszer van felhalmozva, miért van élelemhiány és élelmiszerdrágaság? A gyakorlat azt bizonyította, hogy amikor valamely cikkben nagy a kereslet az árak felszöknek

A főváros megbizottai beutazzák az egész országot. Megfordulnak a vidéken s megvesznek mindent, ami csak kapható. Tojást, zsírt, birkát, disznót, csirkét, vaját, főzelékféléit. Persze ott, ahol a főváros bevásárlója megfordul, fű nem nő többé. Azon a vidéken beköszönt az élelmiszerhiány és a drágaság. Az eladók sok pénzt kaptak áruikért s miután mindenüket eladták, most ők is sokkal drágábban kénytelenek visszavásárolni azt, amit aránylag olcsó áron adtak el. Idefönt pedig ebben a nagy emberáradatban a feljövő élelmiszer annyi, mint csepp a tengerben. Persze, ha valahogy egyöntetűen lehetne maximálni az árakat, még tűrhető lenne a helyzet, de hát a kereslet oly nagy, hogy valami okosat majd csak a háboru után fogunk kisütni, amikor már rendes állapotok lesznek.

A községi élelmiszerüzemnek ötvennyolc elárúsító helye van a fővárosban és mintegy négyszáz főből álló személyzete bonyolítja le a forgalmat. Ami naponla elfogy, azt másnapra már pótolják s így a raktárak állandóan tele vannak. Most, hogy körülbelül tizenöt-ezer métermázsza disznósirt forgalomba hoznak, naponta 80—100 nehéz hizott disznót vágat a főváros, a zsírt házilag felolvasztja: ebből pótolja naponta az eladott mennyiséget. A levágott disznók hús nem kerül a magánfogyasztókhoz. Ezt nagyrészt a kórházak használják fel. A főváros jelenleg hatvan kórház élelmiszerét látja el. A disznóhúst a betegek nagyon szeretik. A hús többi részét a főváros kolbászgyára kapja s belőle izletes, jó kolbászt készít, amit a hatósági élelmiszerbódékban külön-

kint öt koronával hoz forgalomba. Ez az ötkoronás ár is *tuldrága*, de mégis olcsóbb, mint a hentések árszabása, akik a kolbász kilóját hat koronáért adják. *Rizsből tizezer métermázsája* van a fővárosnak, amely előre látva a szállítási nehézségeket, még idejekorán gondoskodott, hogy elegendő rizskészlet álljon rendelkezésre. Miután rizsben most

igen nagy a hiány, a főváros a közeli napokban egész készletét a piacra dobja. Most már csak azon tanácskoznak, mi legyen a rizs ára? Reméljük, a főváros *nem fog élelmiszerüzorát üzni*, hanem önköltségi árat kalkulál ki.

A forgalom kint a telepen szédítően nagy. Naponta *ötven-hatvan* lárszekér hoz élelmiszert s ugyanannyi megy ki. *A tojást százezerrel hozzák* s nyomban a fogyasztás céljaira juttatják. Epp most tereltek be *ezeröttszáz darab bir-*

kát. Ezeket még az éjszaka levágják s a húst reggelre már ki is mérik. A fel dolgozó helyeken éjjel-nappal lázas munka folyik. A személyzet felváltva dolgozik, hogy a főváros élelmiszerét egy napra ellássa. De csak a máról gondoskodnak. Mi lesz holnap és holnapután? A máról-holnapra való gazdálkodás helyébe rendes, hónapokra kiható élelmiszeri politikát követel a józanság s főképp az a sok tanulság, amelyet a mult hibáiból bőségesen levonhattunk.

K. J.

Székesfővárosi házinymoda 1915.